

akti+

JELI JSME BOMBY

Připraveno ve spolupráci s redakcí A report

URČITĚ TO MÁ SMYSL

Historicky první dobrovolné vojenské cvičení pro středoškolské studenty, které se uskutečnilo u 4. brigády rychlého nasazení ve výcvikovém prostoru Hradiště v Doupovských horách, je minulostí. Studenti, kteří ho úspěšně dokončili, složili začátkem srpna slavnostní přísahu. „Rozhodně to pro ně nebyl letní tábor, ale postavili se k tomu čelem a makali na sobě. Určitě by bylo dobře, kdyby se takové akce mohly opakovat,“ hodnotí uplynulé týdny zástupce velitele 4. brigády rychlého nasazení plukovník gšt. Michal Hajduch.

S kolika studenty jste na Doupově začínali a kolik jich výcvik dokončilo?

Začínalo jich 86 a k přísaze došlo 69. Jak se dalo čekat, někteří to vzdali. Někdo nestačil fyzicky, někdo ztratil motivaci, někoho zastavily zdravotní důvody. Těch 69 lidí, kteří výcvik zvládli, ale osobně považuji za úspěch. Očekával jsem, že budeme mít větší ztráty.

Už to, že předčasně skončilo necelých dvacet procent účastníků, ukazuje, že to skutečně nebyl letní tábor, ale plnohodnotný vojenský výcvik.

Byl to rozhodně vojenský výcvik. A zdůrazňuji, náročný vojenský výcvik. Studenti začínali denně v šest ráno a končili v deset večer. Neměli chvilku osobního volna, celý den se nezařadili. Plán byl nadupaný, museli absolvovat

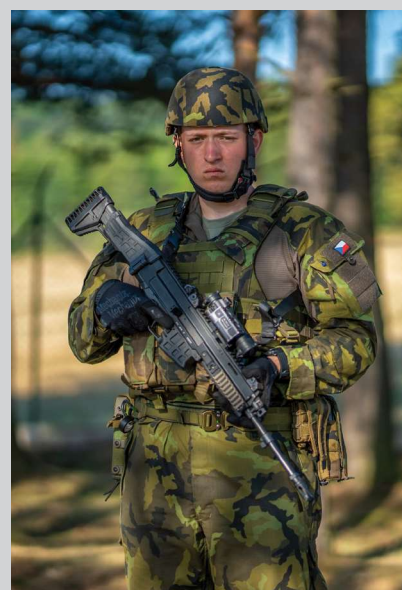
všechny předměty základního výcviku, tak jak to stanovují předpisy.

Jak hodnotíte přístup těch, kdo se na výcvik přihlásili?

Všichni, kdo výcvik dokončili, k tomu přistoupili dobře. Měli zájem se něčemu naučit, makali na sobě a myslím, že je to bavilo. Všichni se také fyzicky zlepšili – dělali jsme na začátku vstupní a na konci výstupní přezkoušení fyzické zdatnosti a je tam znát pokrok.

Podle vás je to tedy správná cesta, po které by chtěla 4. brigáda rychlého nasazení pokračovat? Vyhovovalo by vám, abyste si sami cvičili nováčky?

Já v tom vidím jen samá pozitiva. Už od prvopočátku, kdy se podařilo zrekrutovat

Plukovník gšt. Michal Hajduch

spoustu studentů ze škol v okolí, byl zájem skutečně veliký. Dokonce jsme museli desítky studentů odmítnout. Z těch, kteří výcvik dokončili, má v plánu zůstat v armádě, ať už jako vojáci z povolání, nebo jako aktivní záloha. Takže super. Získali základní výcvik, nabrali nějaké povědomí o armádě. Věřím, že nám do budoucna zůstanou nakloněni, a když nic jiného, tak budou mít na armádu celoživotně perfektní vzpomínku. A stejně tak instruktoři, kteří se tady vystřídali – všichni to vidí jako přínos. Vidí, že práce, kterou tady dělali, a ten měsíc, který tady strávili, že to mělo smysl.

Text: npor. Oldřich Tichý,
foto: autor a 4. brn

NÁROČNÝ VÝCVIK V EXTRÉMNÍCH PODMÍNKÁCH

Ve vojenském prostoru Boletice se začátkem srpna uskutečnil intenzivní kurz taktické přípravy určený pro pomocné instruktory. Organizátorem kurzu bylo Velitelství teritoriálních sil, přičemž samotný výcvik vedli instruktory z teritoriálních sil. Kurzu se zúčastnilo 19 vojáků aktivní zálohy včetně dvou žen.

Příprava vojáka k boji, pohyb po bojišti, manipulace se zbraní a bojové drily zahrnující reakci na kontakt a zaujetí prostoru rozmístění. To byla klíčová témata kurzu, na která se museli účastníci soustředit. Organizátoři si pro ně připravili výcvik, při kterém si sáhli na dno. Jak fyzická, tak i psychická zátěž daly mnohým zabrat. Teploty vystoupaly během výcviku až k 36 stupňům, což bylo perfektní přípravou na zvládnutí extrémních podmínek, kdy musí všichni fungovat na sto procent bez ohledu na počasí.

Dobrá parta je základ

„Věděla jsem, do čeho jdu, z kurzu jsem nadšená. Je to perfektní. Mám ráda řád a pořádek a tady ty věci děláme, jak se má. Už se těším, až budu moct získané zkušenosti předávat dál,“ podělila se četařka Iva Březinová o své dojmy.

Další z účastníků desátník Tuan Anh Nghiem její slova jen potvrdil a dodal: „Kurz je opravdu náročný jak po fyzické, tak po psychické stránce, ale všichni si tady pomáháme. Jsme tu dobrá parta, jeden tým. A zkušenosti, které tady získáme během výcviku, jsou k nezaplacení. To vám nedá žádná teorie, to si musí každý vyzkoušet na vlastní kůži.“

V nastaveném trendu chceme pokračovat

„Cíl kurzu je jasný – sjednotit taktické postupy a rozšířit instruktorskou základnu pro další rozvoj teritoriálních sil. A to se myslím účastníkům, ale zejména našim organizátorům podařilo. V nastaveném trendu budeme určitě pokračovat i do budoucna,“ konstatoval velitel kurzu podplukovník Radim Pejčoch.

Text a foto: mjr. Petr Šturc

HORY JSOU KRÁSNÉ, ALE I NEBEZPEČNÉ

Letečtí záchranáři z 24. základny dopravního letectva Praha-Kbely si vyměňovali zkušenosti s polskými kolegy

Vysoké nadmořské výšky, proměnlivé počasí, řídký vzduch a omezené přistávací plochy. Intenzivní pětidenní cvičení Squadron Exchange v polském Zakopaném bylo zaměřené na simulované situace v náročném horském prostředí. Stále více lidí láká překonávat své limity a zdolání horských masivů patří k oblíbené sportovní aktivitě. Znalci ale vědí, že hory dokážou ukázat kromě svých krás i tu odvrácenou tvář. A chvíle adrenalinového opojení se může v mžiku změnit v boj o přežití. A to doslova ve vteřině. V nepřístupném terénu je pak možná záchrana pouze ze vzduchu. Záchranářský vrtulník bývá v horském terénu někdy jedinou možností.

„Členitý terén je pro posádky extrémní výzvou a zkušeností, kterou mohou využít kdykoliv při záchraně osob. Výcvik byl zaměřen na výběr ploch pro přistání, zvládnutí přistávání ve vysokých nadmořských výškách, v omezených prostorech a na záchranu osob, které uvízly na skalách. Každá změna počasí komplikuje záchranu, piloti musí být připraveni vyhodnotit situaci včas a rychle s posádkou reagovat,“ uvádí velitel cvičení pilot major Antonín Petřů.

W-3A Sokol v akci

Významnou součástí cvičení byla i výměna zkušeností s členy Tatranské dobrovolné záchrané služby

(Tatrzanskie Ochotnicze Pogotowie Ratunkowe – TOPR), kteří jsou experty na záchrané operace v drsných horských podmínkách. Polská posádka a záchranáři využívají pro záchrané práce stejný typ vrtulníku W-3A Sokol, což velmi usnadňuje společný výcvik a sdílení zkušeností v oblasti postupů a techniky záchraných prací.

„Spolupráce s Armádou České republiky byla vynikající. Vzájemně jsme si předali zkušenosti a vyzkoušeli si mnoho možností záchran osob v nehostinných podmínkách. Ve zkratce bych řekl, že hory byly chvíli naše,“ poznamenal vedoucí výcviku TOPR Andrzej Marasek.

Horské prostředí – vrchol pilotáže

Záchrané operace v extrémních podmínkách zahrnují zvládnutí složitých manévřů a koordinaci mezi posádkou a záchranými týmy na zemi. „Například evakuaci zraněných ze skalních masivů nebo z hlubokých roklí jsme prováděli pomocí jeřábu, který jde odvinout až na 90 metrů. Při této záchraně je klíčová spolupráce s palubním technikem, protože jedině ten má kompletní přehled o tom, co se děje dole, a předává informace dál posádce.“

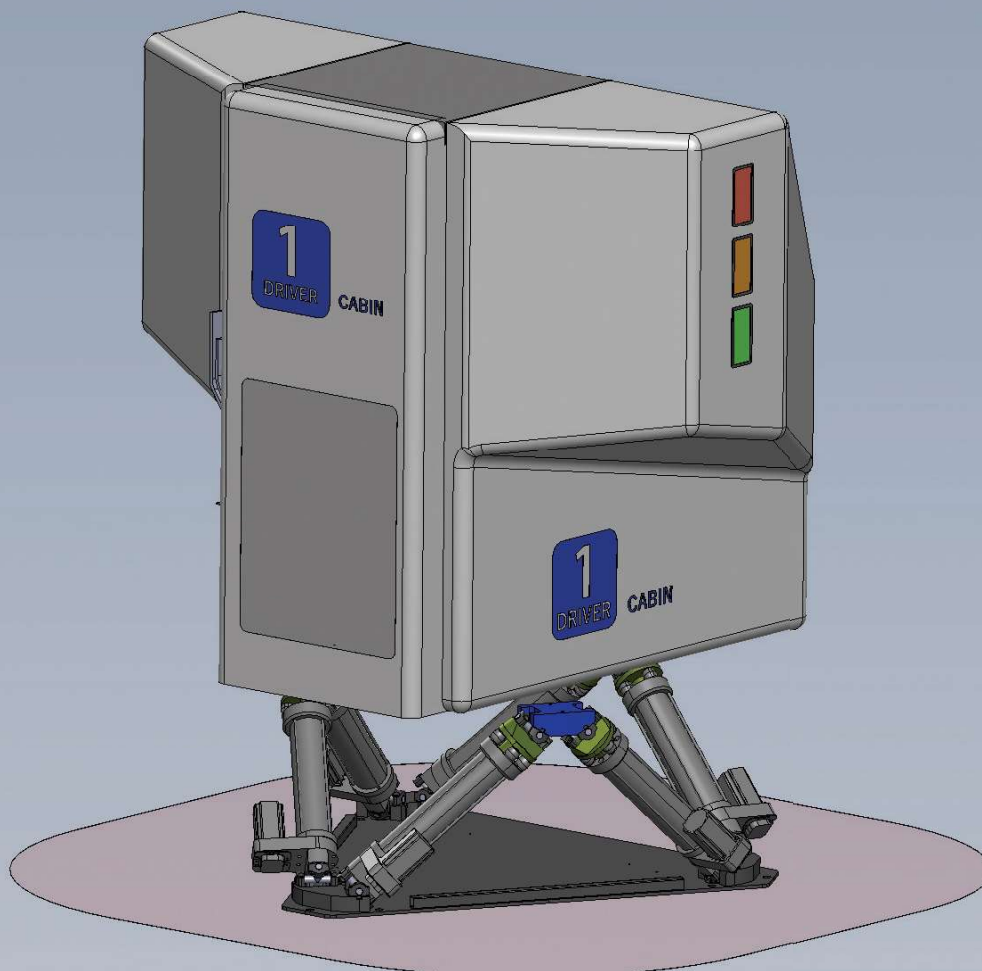
Cvičení bylo navrženo tak, aby připravilo posádky na tyto náročné situace a zlepšilo jejich schopnost rychle se přizpůsobit,“ uzavírá major Antonín Petřů.

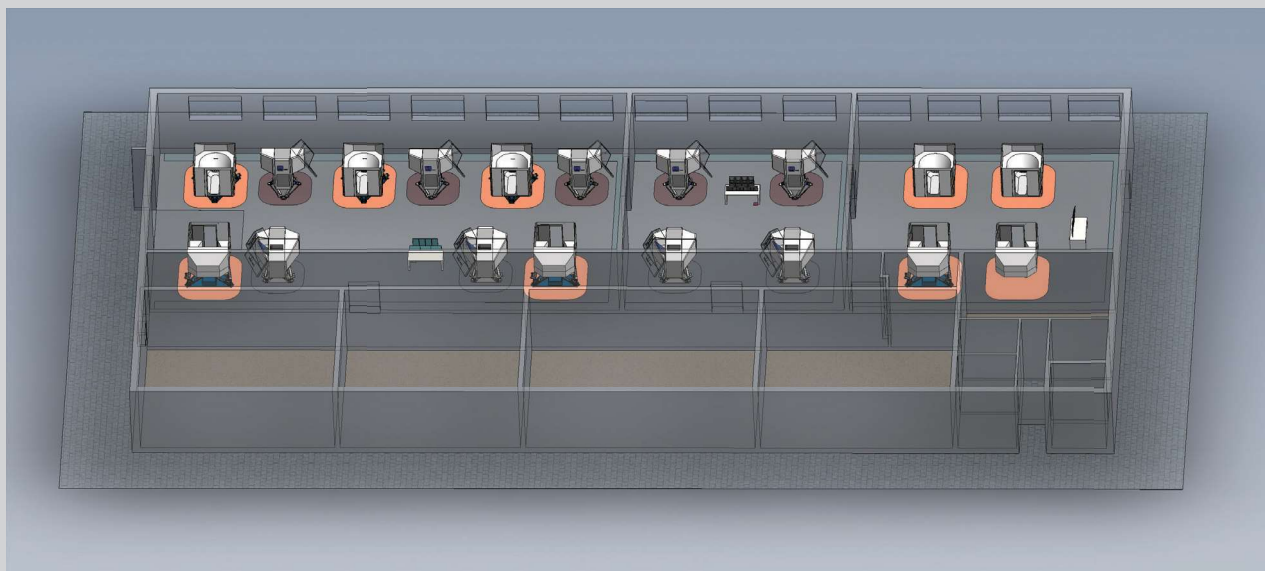
Text a foto: kpt. Kristýna Kosatíková

PRŮMYSLOVÁ SPOLUPRÁCE MEZI VR GROUP A BAE SYSTEMS
V PROGRAMU CV90 NABÝVÁ KONKRÉTNÍ PODOBY

SIMULAČNÍ SYSTÉM PRO CV90

Společnost VR Group, a. s., dceřiná společnost státního podniku LOM Praha, zdárně dokončila další milník projektu vývoje a výroby komplexního simulačního výcvikového systému pro vozidlo CV90CZ. Společnost, která je pro tento klíčový modernizační projekt české armády výrobcem simulačních systémů, úspěšně završila etapu PDR (Preliminary Design Review), tedy takzvaný předprojekt.

VR Group si společně s dodavatelem vozidel švédskou společností BAE Systems Hägglunds a představiteli Armády ČR odsouhlasila konkrétní podobu a funkční charakteristiky řídicího střeleckého a osádkového simulátoru. Konečná podoba simulátorů bude detailně rozpracována v konečném projektu završeném v únoru roku 2025 procesem CDR (Critical Design Review). Průběh prací na simulátorech je úzce navázán na milníky PDR a CDR pro reálné vozidlo.

Expertí obou společností v rámci průmyslové spolupráce intenzivně pracují na sofistikovaném simulačním řešení, zčásti postaveném na komponentech reálného vozidla.

„Průmyslová spolupráce s firmou BAE Systems Hägglunds na tomto projektu je pro nás významnou příležitostí prosadit se v rámci mezinárodního prostoru a spolu s jejich experty zužitkovat své dlouholeté zkušenosti v oboru v konkrétním simulačním řešení právě pro českou armádu. Dosavadní spolupráci hodnotím velmi pozitivně a věřím, že se bude v budoucnu i nadále prohlubovat,“ konstatoval předseda představenstva společnosti VR Group Vít Ryška.

Simulační systém pro CV90CZ je navržen jako ucelené výcvikové řešení, plně integrované do stávající simulační infrastruktury Armády České republiky. Systém se skládá z řídicích, střeleckých a osádkových simulátorů na pohyblivých základnách, dále z počítačových učeben a simulátorů pro taktický výcvik. Systém tak umožní nejen výcvik jednotlivců a osádek v ovládní vozidla, ale také skupinový taktický výcvik. Nedílnou součástí dodávky je integrace všech variant CV90 do stávajících simulačních systémů tak, aby bylo možné plně využít výcvikový potenciál dodaného řešení v součinnosti s již dříve zavedenými systémy. Zajímavostí je využití hardwarových a softwarových komponent ze skutečného vozidla pro maximální věrnost pracovišť osádky CV90CZ.

Společnost BAE Systems Hägglunds hodnotí dosavadní spolupráci se společností VR Group rovněž velmi kladně.

„Jsem opravdu rád, že VR Group prokazuje své kvality a potvrzuje dlouhodobé zkušenosti s vývojem simulačních systémů. Také velmi oceňuji i to, jak naše vývojové týmy spolupracují. Věřím, že výsledek pro Armádu České

republiky bude skvělý, protože získá jak pásová vozidla světové úrovně, tak špičkové simulační řešení v jednom balíčku, což bude významná kvalitativní změna pro výcvik a používání systému CV90,“ řekl programový manažer projektu CV90CZ Henrik Gyllencreutz.

Text: redakce AR, foto: VR Group

